

прави отношения. Значи, нечистотата е свързана със смъртта. Щомъ се знае това, първото правило във живота е да пръчиши човекъ своята мисълъ. Пръчиши ли мисълта си, той ще има ясна и чиста представа за Бога. Богъ не е нѣкаква форма вънъ отъ настъ. Той е източникъ на живота. Какво по-хубаво имаме отъ живота? Всички потици, всѣкаква радост у настъ се прѣдизвикватъ отъ това вѫтрѣшно чувство, че сѫществуваме, че живѣемъ. Станешъ сутринъ бодъръ, здравъ, погледнешъ къмъ изгрѣващето слънце, зарадвашъ се, че имашъ нѣкаква малка идея за работа прѣзъ деня. Това е резултатъ на първите издѣнки отъ дѣрвото на живота. Нѣкой казва: животът е тежъкъ, отъ ранна сутринъ трѣбва да мислимъ за храна, какво ще ядемъ, колко ще спечелимъ и т. н. Казвамъ: въпросътъ за храната е елементъ на физическия, на материалния животъ. Физическата храна не е необходимъ елементъ за духовния животъ на човека. Да бѫде човекъ духовенъ, това не подразбира, че той трѣбва да яде много, нито пѣкъ яденето да бѫде много вкусно сготвено. Приправкитъ, които се прибавятъ къмъ яденето, сѫ странични елементи. Ако всички разумни сѫщества се събератъ на едно място, каква храна биха имъ дали? — Различна. Защо? — Защото всѣко сѫщество възприема такава храна, която е необходима за неговото развитие. Обаче, между всички сѫщества, между всички организми на земята, има нѣщо общо въ храненето. Напримѣръ, дойдемъ